

Literatura

- Bahovec, E. D. idr. (1999). *Kurikulum za vrtce*. Ljubljana: Ministrstvo za šolstvo in šport, Zavod republike Slovenije za šolstvo.
- Balič, F. in Boruck, V. (1990). Oblike sodelovanja s starši – utrjevanje vezi med otrokovim domom in vrtcem. V: Blažič, M., Vzgojitelj - kreator predšolske vzgoje.
- Batistič Zorec, M. (2006). *Ugotavljanje in spodbujanje kakovosti vrtca - dileme in možnosti*. Ljubljana: Supra.
- Bevčič, L. (b. l.). Pridobljeno s <http://www.uje.si/vzgoja/problematika-odnosnih-razmerij-v-vrtcih-in-solah>.
- Jensen, E., Jensen, H. (2011). *Dialog s starši*. Ljubljana: Inštitut za sodobno družino Manami.
- Kroflič, R. (2005). *Vzgojiteljica - izhodišče prikritega kurikuluma v vrtcu*. Ljubljana: Supra.
- Lepičnik Vodopivec, J. (1996). *Med starši in vzgojitelji ni mogoče ne komunicirati*. Ljubljana: Misch, Oblak in Schwarz.
- Lepičnik Vodopivec, J. (2007). *Kako starši doživljajo vzgojo v družini - vzgojni stili v družini danes*. *Sodobne pedagogika* 58 (124): 182–195.
- Lepičnik Vodopivec, J. (2010). *Sodelovanje staršev z vrtcem kot dejavnik kakovosti vrtca*. Univerza v Mariboru, Pedagoška fakulteta.
- Lepičnik Vodopivec, J. (2012). *Teorija in praksa sodelovanja s starši*. Ljubljana: Pedagoška fakulteta Univerze v Ljubljani.
- Marinšek, S. (2006). *Komuniciranje s starši*. Ljubljana: Šola za ravnatelje.
- Rutar, T. in Pavlovič, Z. (2004). Družina in šola: Razlike v pogledu staršev in učiteljev na otrokove pravice. *Sodobna pedagogika* 55(3): 42–59.
- Vrhovec, S. (2003). *Poslovno sporazumevanje in vodenje*. Interno gradivo za višje strokovne šole. Šolski center Celje.
- ZOFVI. 2007. *Zakon o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja*. Uradni list RS, t. 16/2007.
- Wltavsky, Z., Hočevar, F., Kitek, A. in Vidmar, J. (2007). *Priročnik za mentorje pri usposabljanju za delo*. Ljubljana: Inštitut Republike Slovenije za rehabilitacijo.

KNJIŽNIČNA DEJAVNOST ŠOLSKIH KNJIŽNIC / Nataša Gerbec, univ. dipl. bibl., šolska knjižničarka / OŠ Milojke Štrukelj Nova Gorica, Podružnična šola Ledine

V obdobju pred uporabo osebnih računalnikov je bila, poleg ljudi, televizije ali radia, edini vir informacij – knjiga, in z njo povezane knjižnice. Obisk knjižnice, hoja vzdolž knjižnih polic, opazovanje hrbitšč knjig in iskanje knjige, za katero si upal, da ti bo dala odgovor na vprašanja, povezana z domačo nalogo, ali pa listanje in izbiranje leposlovne knjige z branjem povzetkov na hrbtni strani knjige, je bilo nekaj otipljivega, resničnega in domačega. V zadnjih letih se je slika spremenila. S širjenjem in uporabo informacijske tehnologije ter osebnih elektronskih naprav so informacije skoraj povsod dostopne in takoj na voljo. Tiskana beseda je v zatonu in knjižnice, kot smo jih poznali, se spreminjajo. Splošne knjižnice zagotavljajo dostop do spleta, zbirk DVD-jev, e-knjig in drugih e-virov. Tudi številne šolske knjižnice so sledile tehnološkemu napredku in se preimenovala v »informacijske centre« oziroma v »learning resource centres« (Bradley, 2016).

Vendar, pravi Bradley (prav tam), da ne gre zgolj za spremembo poimenovanja. Nov naziv je spremenil tudi fokus šolskih knjižnic. Knjige niso več tako priljubljene; nekateri, večinoma starejši učitelji, opažajo, da njihovi učenci niso več zainteresirani za knjige in so jih nadomestili z elektronskimi ekvivalenti. Bradley (prav tam) opozarja na raziskavo združenja The Association of Teachers and Lecturers (ATL) glede stanja šolskih knjižnic. 22 odstotkov anketiranih šolskih knjižničarjev na 485 šolah, ki so sodelovale v raziskavi, je dejalo, da je njihova šolska knjižnica utrpela vsaj 40-odstotno zmanjšanje sredstev od leta 2010, 21 odstotkov anketiranih pa je dejalo, da njihov proračun ne zadostuje za nakup knjig, namenjenih spodbujanju učencev za

branje iz užitka¹. To pa ne vodi do izboljšanja bralne pismenosti učencev: zmanjševanje števila knjig, do katerih imajo učenci redno dostop, pomeni še manj možnosti za njihovo srečevanje s stvarno literaturo in leposlovjem, ki »požene« in bogati domišljijo veliko bolj, kot jo vnaprej izdelan svet računalniške igre.

Torej, kakšna naj bo idealna šolska knjižnica² (po Bradleyju, 2016)? Smo

¹ "Branje ni samo delo, vzgoja čustev, razvoj domišljije in celo osebnosti, predvsem je velikanski užitek," je v svoji poslanici ob letošnjem mednarodnem dnevu knjig za otroke zapisal ruski pisatelj Sergej Mahotin. Dostopno na spletni strani: <http://www.ibby.si/index.php/int-ibby/ibby-2-april/278-poslanica-ob-mednarodnem-dnevu-knjig-za-otroke-2017>

² IFLA/UNESCO-v Manifest o šolskih knjižnicah (2001) poudarja, da šolska knjižnica nudi sto-

ritve za učenje, knjige in vire, ki omogočajo vsem pripadnikom šolske skupnosti, da razvijajo kritično mišljenje in postanejo učinkoviti uporabniki informacij v različnih oblikah in formatih ter nosilcih. Knjižnično osebje podpira uporabo knjig in drugih informacijskih virov, tako leposlovnih kot poučnih, tiskanih in elektronskih, v knjižnici in od doma. Gradivo dopolnjuje in bogati učbenike, učno gradivo in metode dela. Storitve šolske knjižnice se morajo zagotavljati vsem članom šolske skupnosti ne glede na starost, raso, spol, veroizpoved, narodnost, jezik, profesionalni ali socialni status. Za uporabnike, ki ne morejo uporabljati gradiva in storitev, namenjenih večini, mora knjižnica zagotoviti posebne storitve in gradivo. Dostop do storitev in zbirk ne sme omejevati nobena ideološka, politična ali verska cenzura. Šolska knjižnica je vključena v vzgojno-izobraževalni proces. Njeno delovanje usmerjajo naslednji cilji:

- podpora in bogatitev vzgojno-izobraževalnih ciljev, kakor jih opredeljuje poslanstvo šole in kurikulum;
- razvoj in vzdrževanje bralnih in učnih navad otrok ter osebnega zadovoljstva

v digitalni dobi in to se mora odražati tudi v šolskih knjižnicah, vendar ne v škodo tiskane besede. Šolska knjižnica naj bo prostor za učenje in raziskovanje, kjer tiskana beseda deluje skupaj z digitalnim dostopom. Mladi bralci morajo imeti na izbiro oboje, kajti vsi mladi ne želijo uporabljati računalnikov in nekateri imajo raje resničen, oprijemljiv predmet, kot je knjiga, in ne virtualnega ekvivalenta. Računalniki ali e-viri predstavljajo sestavni del šolske knjižnice, vendar ne morejo nadomestiti tiskane besede. Seveda so prav tako pomembne digitalne spretnosti in učenci, ki doma nimajo dostopa do računalnika, morajo imeti možnost uporabe računalnika, informacij in spleta – vendar ne na račun razvijanja raziskovalnih spretnosti v uporabi starejših, ne-digitaliziranih medijev. Zato je v dobro založeni in načrtovani knjižnici poskrbljeno za ravnovesje med njima. Pomemben dejavnik, ki povezuje digitalne in tiskane oblike, je oseba, ki upravlja šolsko knjižnico. Šolski knjižničar zagotavlja znanje in spretnosti za usmerjanje učencev v pravo smer. Knjižnica brez knjižničarja je kot šola brez ravnatelja – nihče je ne vodi in ne razvija.

ob branju in učenju ter uporabe knjižnic skozi celo življenje;

- nudenje priložnosti za izkustva v ustvarjanju in uporabi informacij za pridobivanje znanja, razumevanja, domišljijo in osebno zadovoljstvo;
- podpora vsem učencem pri učenju in praktični uporabi veščin za vrednotenje in uporabo informacij, ne glede na obliko, format ali medij ter z ozirom na načine komunikacije znotraj šolske skupnosti;
- zagotavljanje dostopa do lokalnih, regionalnih, nacionalnih ter globalnih virov in priložnosti, ki učeče izpostavljajo različnim idejam, izkustvom in mnenjem;
- organizacija dejavnosti, ki spodbujajo kulturno in socialno ozaveščenost in občutljivost;
- delovanje skupaj z učenci, učitelji, vodstvom in starši za izpolnitev poslanstva šole;
- razglašanje svobode misli in dostopa do informacij kot bistvenih za učinkovito in odgovorno državljanstvo ter udeleževanje v demokraciji;
- promocija branja in tudi promocija virov ter storitev šolske knjižnice med celotno šolsko skupnostjo in širše.

Učencem moramo zagotoviti dostop do šolskih knjižnic, ki so dobro založene in jih upravlja ter vodi strokovno izobražen in usposobljen šolski knjižničar, ki načrtuje in nadzoruje njihov razvoj in uporabo. Vse nove šole je treba načrtovati tako, da je knjižnica informacijsko središče šole in vsem sedanjim šolam bi bilo treba pomagati, da zagotovijo šolski knjižnici potreben prostor in gradivo.

Šolska knjižnica je več kot le vsota njenih knjig; to je panj znanja in kraj, kjer pridobivamo spretnosti, ki so potrebne za nadaljnje izobraževanje, raziskovanje in iskanje znanja. Šolski knjižničarji delajo več kot le žigosajo knjige – so vir nasvetov in informacij, in so ključnega pomena za razvoj ljubezni do literature in branja.

Bahor (2016) poudarja, da je namen bibliopedagoškega dela šolskih knjižničarjev individualno motiviranje, svetovanje, usmerjanje, vzgajanje in preverjanje pri bibliopedagoških urah pridobljenega znanja v praksi; pomoč pri iskanju informacij in gradiva za seminarsko in raziskovalno delo, za pouk ter branje doma, za bralno značko, za branje v podaljšanem bivanju in za prosti čas. Šolski knjižničar se z vodenjem interesnih dejavnosti (knjižničarski krožek, razstavna dejavnost, delo z mladimi bralci) vključuje tudi v pedagoške dejavnosti v okviru predmetnika šole; ves čas mora aktivno sodelovati z drugimi pedagoškimi delavci šole, njegova dejavnost je nujni in obvezni sestavni del celotnega vzgojno-izobraževalnega procesa na šoli; in iz tega izhaja potreba po stalnem izobraževanju šolskih knjižničarjev. »Cilje in naloge šolski knjižničar uresničuje skozi različne oblike dejavnosti, od individualnih in skupinskih oblik dela z učenci, dijaki in drugimi udeleženci vzgojno-izobraževalnega procesa, skozi različne predstavitve knjižnih in knjižničnih novosti, literarne večere, srečanja z avtorji, do različnih bralnih značk, nacionalnih projektov vzpodbujanja branja (Rastem s knjigo, Mega kviz), sodeluje na projektnih dnevih

in dnevih dejavnosti, ob medpredmetnih in kroskurikuralnih povezavah. Ustrezno izobražen knjižničar pa lahko svoje temeljne dejavnosti in storitve nadgradi tudi z dejavnostmi, ki presegajo klasične dejavnosti knjižnice.« (Kuštrin Tušek, 2012).

KNJIŽNIČNA DEJAVNOST NA PODRUŽNIČNI ŠOLI LEDINE, OSNOVNA ŠOLA MILOJKE ŠTRUKELJ NOVA GORICA, V ŠOLSKEM LETU 2016/2017

V tem šolskem letu smo poleg osnovnih dejavnosti, ki jih izvaja šolska knjižnica, namenili pozornost tudi dodatnim aktivnostim. Podružnično šolo Ledine OŠ Milojke Štrukelj Nova Gorica, obiskujejo učenci prvega triletja, matično šolo obiskujejo učenci od 4. do 9. razreda. Podružnična šola Ledine letos praznuje 30. obletnico obstoja. Ob tej priložnosti smo želeli naše učence seznaniti s tem, kakšne knjige so imeli njihovi predhodniki in kako je potekala izposoja knjig. Pripravili smo razstavo najstarejših knjig iz naše šolske knjižnice. Predstavili smo tudi berila, ki so jih učenci uporabljali v preteklosti, opremljanje knjig in ročni vnos podatkov, ročno evidentiranje izposoje ter stari listkovni abecedno-imenski katalog, ki omogoča iskanje gradiva po abecedi avtorjev ...

17. septembra smo obeležili dan Zlate knjige in začetek branja za Bralno značko. Učenci prvega razreda so prvič obiskali šolsko knjižnico. Učenke drugega razreda so jim prikazale način izposoje knjig v preteklosti, opozorile na to, kako skrbimo in ravnamo z izposojenimi knjigami, ter na pravila obnašanja v šolski knjižnici. Obisk so popestrile z recitacijo in pomagale razdeliti knjižna kazala, ki so nastala ob 30. obletnici šole. Pri Društvu Bralna značka Slovenije – ZPMS so se zelo potrudili in tudi letos jim je s pomočjo sponzorjev uspelo pripraviti slikanico za vse prvošolce. Ob 17. septembru, uradnem začetku nove bralne sezone, so tako vsi prvošolci prejeli slikanico Leopolda Suhodolčana 7 nagajivih ter zgibanko za starše Otrok, branje, odrasli.

Tudi učenci tretjih razredov so obiskali šolsko knjižnico. Najprej smo se pogovorili, kako ravnamo s knjižnim gradivom in kako se obnašamo v knjižnici. Naučili smo se, kako lahko sami najdemo knjigo, ki jo želimo prebrati. Učenci so se seznanili s knjigami, ki jih bodo prebirali za bralno značko v tem šolskem letu. Naše srečanje v šolski knjižnici je bilo prijetno. Opise dogajanj v šolski knjižnici smo predstavili tudi v obliki razstave.

Oktober in novembra smo sodelovali v projektu šolskih knjižnic, ki se izvaja ob mednarodnem mesecu šolskih knjižnic v organizaciji Sekcije za šolske knjižnice pri Zvezi bibliotekarskih društev Slovenije. Šolske knjižnice v mesecu oktobru praznujejo svoj mednarodni mesec in s tem opozarjajo na široko paleto dejavnosti, s katerimi učence in starše opremljajo za življenje. Letošnje geslo mednarodnega meseca šolskih knjižnic se je glasilo »Naučite se razvozlati svoj svet«. Šolsko knjižnico so obiskali učenci drugih razredov. Pri knjižničarskem krožku so učenci poslušali pravljice, izdelovali knjižna kazala, risali knjižne junake, ustvarjali in pisali pesmice v povezavi s šolsko knjižnico in jih poimenovali »Pesmice iz knjižnice«³. O pomenu šolskih knjižnic smo poročali na spletni strani šole.

³ Naše pesmice so bile objavljene pod istim naslovom v šolskem glasilu OŠ Milojke Štrukelj Nova Gorica in podružnice Ledine Žvečkalnik, decembra 2016

Ob bližajočih se novembrskih praznikih smo izdelovali strahce.

Decembra in januarja smo se učenci knjižničarskega krožka učili pesmice o zimi in pripravljali lutkovno igrico Snežaki korenjaki. Lutke smo izdelali iz nogavic. Nastopali smo v glasbeni učilnici za vse razrede.

Ob slovenskem kulturnem prazniku smo pripravili razstavo knjig našega največjega pesnika, izdelali dve lutki Franceta Prešerna in se igrali igrice »spomin« in sestavljanke na temo kulturnega praznika. Učenci drugega razreda so ilustrirali portret pesnika. Z ilustracijami smo okrasili šolsko knjižnico.

Ob tej priložnosti smo v šolski knjižnici pripravili razstavo knjig učencev tretjih razredov, ki so jih sami napisali in ilustrirali.

Pust je eden izmed najbolj pričakovanih praznikov za učence. Učenci so si z velikim zanimanjem ogledali razstavo knjig o pustnih maskah in pustnih običajih, izdelovali pustne maske iz papirja, prebirali pesmi in reševali uganke o pustu.

Marca smo s knjižničarskim krožkom risali in gubali cvetove, izdelovali

darila ob dnevu žena ter okrasili knjižnico, izrezovali in izdelovali zajčke, barvali metulje, brali na balkonu, se učili pesmice, si zastavljali uganke ..., in s tem obeležili 2. april – mednarodni dan knjig za otroke, 23. april – svetovni dan knjige in avtorskih pravic ter Slovenske dneve knjige. Reševali smo knjižno uganke in izžrebanim učencem podelili simbolične nagrade.

Praznovanje jubileja šole smo aprila zaokročili z zaključnim koncertom otroškega pevskega zbora in mladih glasbenikov v veliki dvorani novogoriške mestne hiše. V avli novogoriške mestne hiše je bila na ogled pregledna razstava skozi 30 let šole. Tudi šolska knjižnica je prispevala z izdelavo plakatov o srečevanju učencev z ustvarjalci ob zaključkih bralnih značk skozi 30 let obstoja Podružnične šole Ledine in z razstavo »Med prvimi knjigami naše šolske knjižnice«, »Se me še spomnite?« (stara berila) in izposoja knjig nekoč.

Spodbujanje branja je ena od glavnih aktivnosti naše šolske knjižnice, zato vsako leto pridne bralce nagradimo s prav posebnim dogodkom – z zaključkom bralne značke. Za učence od prvega do petega razreda je bil to letos obisk priljubljene pisateljice, pesnice in igralko Nataše Konc Lorenzutti⁴. Bralna značka je pomembno kulturno-vzgojno gibanje za razvoj bralnih navad in bralne kulture med mladino in je ena izmed najbolj množičnih oblik prostovoljnih dejavnosti v vrtcih, šoli ali zunaj nje. Bralna značka, poleg spodbujanja prostovoljnega branja knjig, podpira pouk maternega jezika in književnosti, le da poteka na bolj sproščen, ustvarjalen način. Vsako obdobje branja za bralno značko se zaključi s kulturno prireditvijo in podelitvijo značk oziroma priznanj bralne značke ter knjižnih nagrad. Branje za bralno značko pa spremljajo tudi različne dejavnosti, od obiskov in srečanj z ustvarjalci do literarnih ekskurzij. Bralno značko odlikujejo odprtost, svobodnost, prostovoljnost, neobveznost branja in druženja vseh tistih bralcev, ki radi berejo in pritegnejo k branju in pogovoru o knjigi tudi druge otroke, ki sami knjige ne bi vzeli v roke.

Pred zaključno prireditvijo so učenci z veseljem prebirali knjige in pesmice naše gostje. Pesmice so jih tako pritegnile, da so kar tekmovali, kdo se jih bo več naučil in predstavil na prireditvi. Učenci knjižničarskega krožka podružnične šole Ledine so pripravili kulturni program, Nataša Konc Lorenzutti pa je učencem predstavila vse svoje knjige za otroke, zapela in recitala pesmice ter zabavala učence s svojimi zgodbicami. Na koncu je podelila bralna priznanja predstavnikom razredov.

JAK
JAVNA
AGENCIJA ZA
KNJIGO RS

⁴ Fotografije zaključka bralne značke prispevala šolska knjižničarka Boža Peršič

Obisk avtorice je omogočilo Društvo slovenskih pisateljev v okviru programa Povabimo besedo 2017.

Društvo slovenskih pisateljev
Slovene Writers' Association

In kaj so o prireditvi povedali učenci?

»Danes smo imeli zaključek bralne značke. Ob devetih smo nastopajoči imeli vaje. Po malici pa so prvi, drugi, tretji, četrti in peti razredi prišli na

prireditve v telovadnico. Emi je s svojim violončelom in pesmijo Metuljčki napovedala začetek prireditve. Nato so napovedovalke povabile gospoda ravnatelja, da pride povedat nekaj besed. Prvi razred se je naučil pesem Tole naša je družina. Napovedovalke so tudi recitirale pesem, in sicer Fantek in fantin. Za njimi so učenke 2. d zaigrale Madžarsko na violine in violončelo. Drugi razred je povedal pesem Koze, 3. b pa se je naučil dve pesmi Vprašanja in Vsak je včasih s sabo skregan. Sledil je glasbeni nastop učenk 2. d, ki so zaigrale Nemško. Z nestrpnostjo sem pričakovala svoj nastop. Skupaj z Markom in Jakobom smo povedali pesem z naslovom Ko bo Lovro ata. Najbolj vesela sem bila, ko sem končno zaigrala na trobento skladbo Lyra. Z veseljem sem poslušala pisateljico, brez katere zaključek bralne značke ne bi bil popoln. Prebrala nam je pravljico in recitirala par pesmic. Za konec pa je podelila še priznanja bralne značke. Nastopajoči smo mentoricam bralne značke podarili papirnate rože. S priklonom smo zaključili prireditev. Lepo mi je bilo, ker nas je obiskala pisateljica s svojimi literarnimi junaki.« Zarja Zoroja Gabriel, 3. d

»Ob desetih smo začeli z zaključkom bralne značke. Najprej je Emi zaigrala na violončelo, potem so napovedovalke povedale par besed o pisateljici Nataši Konc Lorenzutti, saj je bila naša gostja. Po govoru ravnatelja je nastopil knjižničarski krožek, ki je recitiral pesmi. Učenke so tudi zaigrale na različne inštrumente. Nataša Konc Lorenzutti nam je predstavila nekaj svojih knjig in pesmic ter nam prebrala zgodbo Skrivališče. Posameznim razredom je podelila priznanja za končano bralno značko. Po mapo s priznanji našega razreda sta šla Lovro in Lana. Po podelitvi so se napovedovalke zahvalile učiteljicam, nastopajočim, knjižničarki in gostji Nataši Konc Lorenzutti. Knjižničarka nam je razdelila rože, ki smo jih v zahvalo podarili učiteljicam. Po koncu prireditve smo nastopajoči odšli v knjižnico, kjer smo se posladkali.« Jakob Dornik Kofol, 3. d

ZAKLJUČEK

Šolska knjižnica je pravica vsake šole. Učenci morajo imeti priložnost, da gre do na mirno mesto, da lahko pišejo domačo nalogo, delajo raziskovalne naloge, se učijo ali pa izbirajo knjige za branje. To je še posebej pomembno za materialno prikrajšane in socialno ogrožene otroke. Odprtost in dostopnost knjižničnih vrat pomaga otrokom odpreti svoj um. Za številne učence so knjige predrage in šolska knjižnica jim omogoča, da si jih izposodijo. Knjižnice morajo biti primerne in dostopne vsem otrokom – in ne prepuščene muhavosti tistih, ki zmotno mislijo, da so zastarele in nepomembne (Bradley, 2016).

»Knjižnice morajo postati del nacionalne izobraževalne politike in dobiti legalno mesto (zakonsko uveljavitev) v izobraževalnem sistemu, ki bi jim z rednim, ustreznim financiranjem zagotavljalo strokoven razvoj [...], pri čemer pa bi morali izhajati iz spoznanja, da je dostopnost kakovostne knjige bistvenega pomena za širitev pismenosti, da knjižnično gradivo šolske knjižnice lahko ustrezno izbere, obdela in posreduje ter vodi le profesionalni kader, ki bi moral biti polno zaposlen v vsaki šolski knjižnici. Skupaj z učitelji lahko knjižničar uresničuje cilje pouka, uči učence bralnih spretnosti, uči jih učenja.« (Novljan, 1994, str. 222)

Steinbuch (2011) opozarja, da je država z zakonom (ZOFVI, 49. člen) ravnateljem naložila vrsto pristojnosti, med katerimi je tudi spremljanje in vrednotenje dela pedagoških delavcev, kar pomeni, da prisostvujejo pri vzgojno-izobraževalnem delu, spremljajo delo strokovnih delavcev in jim svetujejo. Ravnatelj je torej na šolskem nivoju odgovoren za financiranje delovanja knjižnice, da se program šole, torej tudi program informacijskega opismenjevanja, izvaja in da poteka v sodelovanju med knjižničarjem in učitelji. Med njegove pristojnosti sodi tudi kadrovanje, saj zaposluje in odloča o sklepanju delovnih razmerij s strokovnimi delavci, med katerimi je tudi knjižničar. Zato je ravnatelj odgovoren tudi za zaposlovanje in spoštovanje

zakonskih in podzakonskih aktov, ki določajo izobraževalne pogoje za zaposelbo delovnih mest, med katerimi je tudi strokovno usposobljen šolski knjižničar.

»Rezultati [raziskav] kažejo, da so med dejavniki, ki so povsod tesno povezani z branjem, z boljšimi dosežki branja, [...] velike šolske knjižnice, z velikim in pestrim izborom knjig ter dosegljivost primernih knjig. Šola uči branje in branje je osnova za učenje.« (Novljan, 1994, str. 222)

Literatura

Bahor Stanislav (2016) Šolske knjižnice. Dostopno na spletni strani: https://www.nuk.uni-lj.si/sites/default/files/dokumenti/2016/izobrazevanje/Solske_knjiznice.pdf

Bradley Andrew (2016) *School libraries face a bleak future as leaders try to balance the books. Libraries are suffering at the hands of budget, curriculum and digital demands.*

But we must not underestimate this vital resource. Dostopno na spletni strani: <https://www.theguardian.com/teacher-network/2016/apr/06/school-libraries-bleak-future-leaders-balance-books>

IFLA/UNESCO-v Manifest o šolskih knjižnicah: šolska knjižnica pri učenju in poučevanju za vse. (2001). Šolska knjižnica, let. 11 (št. 3): str. 138–139.

Kuštrin Tušek Nataša

(2012) *Dopis društva šolskih knjižničarjev Slovenije o varčevalnih ukrepih.* Pridobljeno 25.5.2016 s spletne strani: <http://biblioblog28.rssing.com/browser.php?indx=12421752&item=3>

Novljan Silva (1994) Kakršna šola, takšna šolska knjižnica. *Knjižnica*, let. 38 (št. 3/4): str. 211–229.

Poslanica ob Mednarodnem dnevu knjig za otroke 2017. Dostopno na spletni strani: <http://www.ibby.si/index.php/int-ibby/ibby-2-april/278-poslanica-ob-mednarodnem-dnevu-knjig-za-otroke-2017>

Steinbuch Majda (2011) Šolsko knjižničarstvo – knjižničarstvo v dveh sistemih = School librarianship - librarianship in two systems. V *Knjižnica: odprt prostor za dialog in znanje : zbornik referatov = Library : open space for dialogue and knowledge : proceedings.*: str. 215–227.

ARBORETUM VOLČJI POTOK SOBOTA | 9.9.2017

**ZNIZANA
VSTOPNINA
+ DARILO
ZA VSAKEGA
OBISOVALCA**

**DOŽIVETJE
ZA MLADE PO SACU**

ANSAMBEL ANŽETA ŠUŠTARJA

TOMAŽ PLAHUTNIK

PEVSKA ŠOLA ALENKE GOTAR

GLASBENA ŠOLA MODERN MUSIC COLLEGE

PEPEL IN KRI

NUŠA DERENDA

WERNER

MANCA IZMAJLOVA

ALENKA GODEC

FOLKLORNE SKUPINE

TANJA ZAJC ZUPAN

ROBERT GOTER

ZASEDBA KRANJC

ALENKA GOTAR

SLAVKO IVANČIČ

ŽIGA LAKNER

GLASBENI STUDIO OSMINKA

WWW.CAROBNAJESEN.SI